

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/268/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111203099
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:2111203099.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci v právnej veci navrhovateľov: 1/ Ing. Bc. N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XXA, XXX XX T., 2/ C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX T., zastúpeného Ing. Bc. Petrom Klepancom, nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XXA, XXX XX T., proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Obec Boleráz, so sídlom Obecného úradu 919 08 Boleráz 586, IČO: 00 312 282, zastúpeného spoločnosťou: Pacalaj, Palla a partneri, s. r. o., so sídlom Námestie SNP 3, 917 01 Trnava, IČO: 36 857 548, v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 16C/15/2011-336 zo dňa 27. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Trnava č. k. 16C/15/2011-336 zo dňa 27. januára 2015 vo výroku, ktorým súd návrh zamietol a vo výroku o trovách konania v časti, v ktorej súd uložil navrhovateľom v rade 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi trovy konania v sume 28,54 Eur potvrdzuje.

Rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Trnava č. k. 16C/15/2011-336 zo dňa 27. januára 2015 vo výroku o trovách konania v časti, v ktorej súd uložil navrhovateľom v rade 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania mení tak, že navrhovatelia v rade 1/ a 2/ sú povinní nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 6.013,16 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

zaplatenie sumy 112.686,92 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Zároveň týmto rozsudkom uložil navrhovateľom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 28,54 Eur a vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho zástupcu trovy konania vo výške 8.672,85 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na úspešnosť žalovaného nároku uplatneného v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je potrebné splnenie zákonných podmienok: 1. preukázanie nesprávneho úradného postupu, resp. existencie nezákonného rozhodnutia, 2. preukázanie vzniku škody a jej kvalifikované vyčíslenie a 3. príčinná súvislosť medzi právnym titulom a škodou. Navrhovateľom vzniklo živnostenské oprávnenie na prevádzkovanie internetovej čítárne 01.08.2007 - u navrhovateľa v rade 1/ „poskytovanie informácií prostredníctvom internetu - internetová čítareň“, u navrhovateľa v rade 2/ „poskytovanie dátových

služieb - internetová čítareň“. Napriek tomu „internetovú kaviareň“ začali prevádzkovať už 28.07.2007 a prevádzkovali ju do 24.08.2007 bez súhlasu obecného zastupiteľstva, územného plánu a potrebných dokladov. Navrhovateľ v rade 1/ až dňa 15.08.2007 predložil Spoločnému obecnému úradu Trnava projektovú dokumentáciu. Ďalšie potrebné doklady predložili až 24.09.2008.

Okresný súd ďalej poukazoval na fakt, že vlastníckmi domu, v ktorom mala byť prevádzkovaná internetová kaviareň boli rodičia navrhovateľa v rade 2/, ktorí boli správne považovaní za účastníkov konania o zmene účelu stavby. Navyiac, navrhovatelia pôvodne žiadali o povolenie prevádzky pohostinského zariadenia (na čo nemali živnostenské oprávnenie), súhlas obce a až na miestnom zisťovaní vykonaného Obcou Boleráz ako príslušným stavebným úradom 29.03.2007 zmenili svoju žiadosť na povolenie užívania na účely internetovej kaviarne (na ktorú činnosť tiež nemali v danom čase živnostenské oprávnenie). V tomto období už boli vykonané stavebné úpravy domu bez potrebného rozhodnutia. Súhlasné záväzné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva bolo vydané 09.05.2007 pre zariadenie pohostinstva, avšak nie pre navrhovateľov v rade 1/ a 2/. Napriek tomu, že navrhovatelia nemali potrebné rozhodnutie - kolaudačné, živnostenské, začali s prevádzkou internetovej kaviarne dňa 28.07.2007. Nepovolenú prevádzku zistil stavebný úrad miestnym šetrením vykonaným dňa 15.08.2007, ktorý vyzval navrhovateľov v rade 1/ a 2/ k okamžitému zastaveniu prevádzky, k čomu došlo dňa 24.08.2007. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovatelia odvodzovali svoj nárok na náhradu škody z vlastného protiprávneho konania. Z uvedeného dôvodu nebolo možné konštatovať výlučné zavinenie odporcu (i keď sťažnosť navrhovateľov na prieťahy bola kvalifikovaná ako opodstatnená). Samotný prípadný nesprávny postup nemôže a nemá bez splnenia ďalších zákonných podmienok za následok vznik nároku na náhradu škody. Okresný súd nespochybnil právo navrhovateľov na vykonávanie podnikateľskej činnosti, poukázal však na potrebu splnenia zákonných predpokladov, ktoré u účastníkov absentovali. Za projektovú dokumentáciu zodpovedá v zmysle § 58 ods. 1 Stavebného zákona stavebník a pokiaľ ju bolo potrebné doplniť, nestalo sa tak zavinením odporcu. Samotné vyčíslenie škody - ušlý zisk nepovažoval okresný súd za relevantný podklad pre rozhodnutie o náhrade škody, nakoľko vychádzalo z krátkeho časového obdobia nepovolenej činnosti prevádzky.

Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že zásahom stavebného dohľadu došlo k zatvoreniu nepovolenej prevádzky internetovej kaviarne, preto nebolo zrejmé, z akého dôvodu a na základe akých skutočností navrhovatelia uplatňovali po takomto zásahu nárok na náhradu škody a ušlý zisk. Samotná skutočnosť, že krajský stavebný úrad konštatoval nečinnosť stavebného úradu, nemá priamy vplyv a za následok vznik nároku na náhradu škody. Bez preukázania všetkých zákonom požadovaných kumulatívnych predpokladov pre priznanie náhrady škody, nebolo možné návrhu navrhovateľov vyhovieť. Škodu spočívajúcu v ušlom zisku by bolo možné reálne posudzovať v prípade riadneho chodu prevádzky počas dlhšieho časového obdobia. Vtedy by bolo totiž možné s prihliadnutím aj na náklady, odvody, daňové priznanie a pod. ušlý zisk vyčíslieť a len v takom prípade by znalecké dokazovanie na zistenie jeho výšky malo opodstatnenie.

Nemajetkovú ujmu navrhovatelia iba vyčíslili sumou 100,00 Eur na deň. Relevantným spôsobom však ani neuviedli (a už vôbec nepreukázali), v čom táto ujma spočíva, do akej miery a v akom rozsahu došlo k zásahu do ich osobnostných práv a s prihliadnutím na uvedené, keď podľa názoru okresného súdu nie sú splnené podmienky na náhradu škody, nie sú dané ani podmienky na priznanie nemajetkovej ujmy. Táto náhrada nepredstavuje náhradu škody, ale takisto je potrebné preukázať protiprávne konanie odporcu a predovšetkým okolnosti, do akej miery k zásahu došlo. Uplatnený nárok, resp. jeho vyčíslenie, je bez akéhokoľvek zdôvodnenia a vyjadruje len paušálnu čiastku vyčíslenú navrhovateľmi.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovatelia v rade 1/ a 2/, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Uviedli, že rozhodnutie okresného súdu nie je riadne odôvodnené. Súd prvého stupňa protiprávne v odôvodnení rozhodnutia kriminalizuje navrhovateľov bez podstatných dôkazov namiesto zaoberania sa vecou samou. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd jasne a jednoznačne neodôvodnil, prečo nie je porušením zákona a nesprávnym úradným postupom napr. keď Obec Boleráz ako stavebný úrad po zrušení nezákonného rozhodnutia nadriadeným orgánom zo dňa 17.03.2008 rozhodol až rozhodnutím zo dňa 23.02.2009, teda nedodrжал zákonom stanovenú lehotu na vydanie rozhodnutia a namiesto 30 dní rozhodol po 311 dňoch. Odvolatelia vyčítali prvostupňovému súdu, že sa zaoberal rozborom stavebného konania, hodnotil, či boli splnené podmienky stavebného konania, bezdôvodne opakovane vyžiadaval živnostenské oprávnenia navrhovateľov. Ak by stavebný orgán zistil, že nie sú splnené zákonné predpoklady, nebol by napokon po prieťahoch vydal povolenie na zmenu užívania stavby. Súd v tejto veci nebol oprávnený posudzovať vec podľa stavebného zákona. Nesprávny úradný postup Obce Boleráz a Krajského stavebného úradu v Trnave bol v konaní jednoznačne preukázaný. Rozbor

nesprávneho úradného postupu Obce Boleráz a KSÚ Trnava - konanie, resp. nekonanie týchto orgánov navrhovateľa súdu doložili listom zo dňa 27.11.2013. Konanie trvalo od 02.03.2007 do 15.06.2009, t. j. 2 roky 3 mesiace a 13 dní. Omeškanie v rozhodovaní dosiahlo 439 dní (resp. 453 dní). Z rozboru je jednoznačne možné zistiť, kedy ktorý orgán nekonal v zákonnej lehote. Oprávnenosť návrhu navrhovateľov potvrdzuje aj list Krajského stavebného úradu Trnava č. 2009/00276/PI zo dňa 23.02.2009, ktorého obsahom je odpoveď navrhovateľovi v rade 1/ na sťažnosť na prieťahy v konaní zo dňa 19.01.2009, keď považoval sťažnosť za opodstatnenú z hľadiska dodržiavania lehôt v konaní - nečinnosť stavebného úradu. Okrem prieťahov v konaní sa stavebný úrad dopúšťal porušenia zákonov, čo viedlo k zrušeniu jeho rozhodnutí v odvolacom konaní.

Navrhovateľom jednoznačne vznikla škoda. Pre rozhodnutie stavebného úradu o povolenie zmeny užívania stavby museli pripraviť prevádzku na zamýšľané využitie a tiež ju museli udržiavať v užívateľnom stave. Splnenie podmienok bolo povinnosťou navrhovateľov, nie vlastníkov stavby. Výšku škody určili navrhovatelia len orientačne, jej presné vyčíslenie je závislé od posudku znalca.

Ak stavebný úrad nekonal v zákonných lehotách a vydával protizákonné rozhodnutia, navrhovatelia po celý čas jeho rozhodovania museli prevádzku udržiavať v užívateľnom stave. v dôsledku čoho im vznikla škoda práve zavinením stavebného úradu. Medzi nesprávnym úradným postupom odporcu a škodou, ktorá vznikla navrhovateľom, je teda preukázaná príčinná súvislosť.

Odvolatelia tiež vzniesli námietky proti výroku o náhrade trov konania. Predovšetkým nesúhlasili s priznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi v súvislosti s uskutočnením porád, ktoré neboli preukázané, resp. boli neúčelné (úkony právnej služby vyúčtované jeho advokátom za dni 09.01.2014, 20.01.2014, 22.03.2014, 17.10.2014, 22.05.2015, vrátane hotových výdavkov - cestovného a náhrady za stratu času). V prípade pojednávania dňa 22.01.2015 nemohla byť priznaná odmena v rozsahu dvoch úkonov právnej pomoci, pretože dané pojednávanie trvalo kratšie ako dve hodiny.

Navyše, navrhovatelia namietali, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa náležitosti úradnej listiny (sú v ňom slová zvýraznené tučne, kurzívou a pod.).

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval a stotožnil sa s argumentáciou formulovanou v rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľov nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zamietajúcom výroku v závislom výroku o trovách konania odporcu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 220 O.s.p. spôsobom formulovaným vo výroku toto rozsudku.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o zamietnutie návrhu na začatie konania. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci uplatnili navrhovatelia žalobou doručenu okresnému súdu dňa 09.02.2011 nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, a to v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Poukazovali na prieťahy, ku ktorým došlo podľa ich názoru pri postupe Obce Boleráz ako stavebného úradu a Krajského stavebného úradu v súvislosti s rozhodovaním o zmene spôsobu užívania stavby podľa § 85 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon). Keďže v danom konaní orgány nerozhodli v zákonnej lehote, boli navrhovatelia presvedčení, že im v dôsledku uvedeného nedostatku bolo upreté ústavné právo podnikat', s čím súvisela vzniknutá majetková a nemajetková ujma, ktorej náhrady sa domáhali.

Okresný súd vo svojom rozhodnutí podrobne a logicky ozrejmil podstatu zodpovednosti za škodu, keď jedným z predpokladov pre jej vznik je príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vzniknutým následkom. Táto súvislosť musí byť priama, bezprostredná; udalosť, od ktorej sa odvodzuje

vznik škody musí sama o sebe viesť k vzniku škodlivého následku. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, nepretržitý; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pokiaľ navrhovatelia poukazovali v žalobe na prieťahy pri postupe stavebného úradu a následne aj odvolacieho orgánu v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na zmenu účelu užívania stavby, tieto (aj v prípade ich konštatovania krajským stavebným úradom listom zo dňa 23.02.2009) nemali za následok vznik zodpovednosti odporcu za vznik tvrdenej škody. Navrhovatelia totiž vyvodzovali svoj nárok od svojho protiprávneho konania - keď začali s podnikateľskou činnosťou aj napriek tomu, že nespĺňali podmienky v zmysle príslušných administratívnych predpisov (živnostenské oprávnenie získali až po začatí prevádzkovania internetovej kaviarne, rovnako nedisponovali rozhodnutím o zmene spôsobu užívania stavby). Nesplnenie podmienok pre spôsobilosť prevádzky, v ktorej mienili účastníci podnikáť, bolo zapríčinené nimi samými, nie nedostatkami v postupe správnych orgánov. Je zjavné, že navrhovatelia chceli realizovať svoje podnikateľské plány promptne, avšak bez toho, aby si riadne zabezpečili všetky administratívne rozhodnutia. Následne v aktuálnom konaní navrhovatelia uplatňovali nároky, ktoré mali fakticky základ v porušení zákona nimi samotnými. V tomto smere odkazuje odvolací súd v podrobnostiach na obsah napadnutého rozhodnutia, ktoré vyčerpávajúcym spôsobom definovalo dôvody, pre ktoré nemohli byť navrhovatelia v konaní úspešní.

Ani námietka odvolateľov o tom, že okresný súd v prejednávanej veci nebol oprávnený skúmať a hodnotiť priebeh a výsledok administratívneho konania/-í, na ktoré navrhovatelia poukazovali v návrhu na začatie konania i v priebehu prvostupňového konania nie je správna. Zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo svojich ustanoveniach taxatívne vymedzuje podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, pri ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. V záujme ustálenia skutkového stavu veci a jej následného právneho posúdenia bol prvostupňový súd v rámci dokazovania povinný skúmať naplnenie jednotlivých atribútov pre priznanie náhrady škody, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávaneho prípadu. Ak následne zistil absenciu jedného z kumulatívnych predpokladov pre priznanie náhrady škody navrhovateľom (kauzálny nexus), toto jeho zistenie viedlo nutne k zamietnutiu žaloby.

Ak bolo v konaní argumentované porušením práva na podnikanie, k tomu treba upriamiť pozornosť na obsah článku 35 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý umožňuje každému podnikáť, avšak regulácia istých činností je ponechaná na zákonnú úpravu tak, ako to bolo aj v posudzovanom prípade. Pokiaľ teda navrhovatelia zákonné podmienky pre výkon nimi zamýšľanej činnosti splnené nemali, potom sa ani nemohli domáhať nárokov spôsobom formulovanými v návrhu na začatie konania.

Len pre úplnosť k odvolacej námietke, že stavebný úrad v konaní o zmene spôsobu užívania stavby po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho orgánu zo dňa 17.03.2008 rozhodol až dňa 23.02.2009, treba uviesť, že v obec rozhodnutím zo dňa 05.08.2008 prerušila konanie, kedy nemohli plynúť zákonné lehoty na vydanie správneho rozhodnutia.

Pokiaľ odvolatelia namietali, že napadnutý rozsudok nemá náležitosti verejnej listiny, túto ich odvolaciu námietku krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.), čo v danej veci nebolo splnené. Zo strany navrhovateľov sa v tomto smere jedná o čistý právny purizmus, ktorý nemá nič spoločné s hľadaním práva a spravodlivosti.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po

vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania v časti o povinnosti navrhovateľov nahradiť ich odporcovi, ktorý zodpovedá ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspechu odporcu v tomto konaní.

Pokiaľ však ide o výrok o trovách prvostupňového konania v časti o povinnosti navrhovateľov nahradiť ich vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, krajský súd sa nestotožnil so závermi súdu prvého stupňa, ktorý priznal vedľajšiemu účastníkovi v rámci náhrady trov právneho zastúpenia aj náhrady za realizované porady s advokátom, a to v dňoch 09.01.2014, 20.01.2014, 17.10.2014 a 22.01.2015. Žiada sa uviesť, že priznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi je vždy viazané na preukázanie ich účelnosti. Tento aspekt každej uplatnenej položky náhrady trov konania musí preukázať účastník žiadajúci priznanie náhrady vynaložených nákladov. Predmetom porady, ktorá sa uskutočnila 09.01.2014 malo byť predovšetkým spracovanie vyjadrenia k veci samej, ako aj analýza stavu konania, vyhodnotenie ďalšieho postupu atď. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka k veci samej zo dňa 16.01.2014 realizované po spomínanej porade obsahovalo len stručné vyjadrenie nesúhlasu s uplatneným nárokom navrhovateľov, a to bez hlbšej právnej analýzy. Na základe uvedeného mal potom krajský súd pochybnosti o efektívnosti takto uskutočnenej porady. Naviac, analýza ďalšieho postupu v konaní mala v posudzovanej veci zjavne „len“ právny charakter, z čoho sa možno domnievať, že túto mohol realizovať advokát samostatne s následným stručným oboznámením účastníka o jej výsledku, a to telefonicky, či elektronickou formou bez neúčelne vynaložených nákladov na osobnú konzultáciu. Obdobne pristupoval odvolací súd aj k hodnoteniu uplatnenej náhrady za poradu zo dňa 20.01.2014 (ktorej cieľom mala byť príprava na pojednávanie dňa 21.01.2014), poradu zo dňa 17.10.2014 (ktorej obsahom bola príprava na pojednávanie dňa 21.10.2014) i poradu zo dňa 22.01.2015 (predmetom bola obdobne stratégia súvisiaca s ďalším pojednávaním dňa 27.01.2015), keď mal za to, že konzultácie pred pojednávaniami sa mohli uskutočniť aj efektívnejším spôsobom, bez vytvárania ďalších výdavkov. Nie je tiež jasné z akých dôvodov právny zástupca cestoval za účelom opakovaných porád za svojim klientom, keď klient mohol sám na tieto porady prísť do sídla advokátskej kancelárie, ako je to obvyklé. Krajský súd na základe uvedeného nespochybňuje oprávnenie účastníka radiť sa so svojim zástupcom a uplatňovať si náhradu trov s tým spojenú, druhá procesná strana je však povinná dané trovy nahradiť len pri splnení a preukázaní podmienky účelnosti. S uvedenými neúčelnými nákladmi boli spojené aj uplatnené cestovné náhrady, náhrada za stratu času a režijné paušály, a DPH vo výške 20% zo súčtu uvedených súm, ktoré nebolo možné tiež priznať.

Na základe uvedeného potom krajský súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že od celkovej sumy náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 8.682,85 Eur, priznanej vedľajšiemu účastníkovi, odpočítal odmenu advokáta za 4 úkony právnej služby vykonané v dňoch 09.01.2014, 20.01.2014, 17.10.2014, 22.01.2015, každý v sume 645,65 Eur = 2.582,60 Eur), náhradu za stratu času v celkovej výške 27,38 Eur účtovanú za dni 17.10.2014 a 22.01.2015, cestovné výdavky (zahŕňajúce náklady na PHM a amortizáciu vozidla) v celkovej výške 17,20 Eur a režijné paušály účtované k vyššie uvedeným úkonom právnej služby (3-krát po 8,04 Eur a 1-krát po 8,39 Eur) a DPH vo výške 20% zo súčtu uvedených súm v čiastke 531,94 Eur. Výška náhrady trov právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi tak predstavuje sumu 6.013,16 Eur. Priznané trovy prvostupňového konania sú navrhovateľa v rade 1/ a 2/ povinní zaplatiť na účet spoločnosti, ktorá zastupovala vedľajšieho účastníka v tomto konaní (§ 149 ods. 1 O.s.p.), tak ako to vyplýva z rozsudku okresného súdu.

Námietka navrhovateľov však nebola dôvodná v časti určenia odmeny advokáta za účasť na pojednávaní dňa 21.10.2014 (v odvolaní sa nesprávne uvádza 22.01.2015). Zo zápisnice o uvedenom pojednávaní vyplýva, že toto začalo o 8.30 hod a skončilo o 10.40 hod. Advokátovi patrila podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena za každé dve začaté hodiny, teda vo výške dvojnásobku základnej sadzby tarifnej odmeny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľa neboli v odvolacom konaní úspešní, a preto sú povinní nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže odporca, ani vedľajší účastník si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a

z obsahu spisu im vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.